

”ڪرما تيت اوستا“

آج باپ دادا چارون اور ڪي بچون ڪو وشيش ديکني ليئي چڪر لڳائي گئي. جيئي پڙهي مارگ ۾ آپ سڀي نين بهت بار پريڪرما لڳائي. تو باپ دادا نين پي آج چارون اور ڪي سڄي برهمڻون ڪي آستانون ڪي پريڪرما لڳائي. سڀي بچون ڪي آستان پي ديکي اوڙ استني پي ديکي. آستان پڻ پڻ وڏي پوروڪ سڄي هوئي ٿي. ڪوئي استول ساذنون سين آڪرشن ڪرني والي ٿي، ڪوئي تپسيا ڪي وائبريشن سين آڪرشن ڪرني والي ٿي. ڪوئي تباڻ اوڙ سریشٽ پاڳيه آرقات ساذگي اوڙ سریشٽنا اس وایومندل سين آڪرشن ڪرني والي ٿي. ڪوئي ڪوئي ساذارڻ سوروپ ۾ پي دکائي ديئي. سڀي ايشوريه ياد ڪي آستان پڻ پڻ روپ ڪي ديکي. استني ڪيا ديکي؟ اسر پي پڻ پڻ پرڪار ڪي برهمڻ بچون ڪي استني ديکي. سميه پرمات بچون ڪي تياري ڪهان تڪ هئ، يه ديکني ڪي ليئي برهما باپ گئي ٿي. برهما باپ بولي بچي سرو پندنون سين بندن مڪت، يوگ يڪت، جيون مڪت ايورريدي هئ. صرف سميه ڪا انتظار هئ. ائسي تيار هئ؟ انتظام هو ڳيا هئ صرف سميه ڪا انتظار هئ؟ باپ دادا ڪي روح رهاڻ چلي. شو باپ بولي چڪر لڳا ڪي ديکي تو بندن مڪت ڪهان تڪ بني هئ! يوگ يڪت ڪهان تڪ بني هئ! ڪيونڪ بندن مڪت آتما هين جيون مڪت ڪا انيو ڪر سڪتي هئ. ڪوئي پي حد ڪا سهارا نهين. آرقات بندنون سين ڪنارا هئ. اگر ڪسي پي پرڪار ڪا چوٽا بڙا استول و سوکير منسا سين و ڪرم سين حد ڪا ڪوئي پي سهارا هئ تو بندنون سين ڪنارا نهين هو سڪتا. تو يه ديکني ڪي ليئي برهما باپ ڪو آج وشيش ستر ڪرايا. ڪيا ديکا؟

مجارتي بڙي بڙي بندنون سين مڪت هئ. جو سپشت دکائي ديني والي بندن هئ وارسين هئ اس سين تو ڪنارا ڪر ليئا هئ. ليکن اڀي ڪوئي ڪوئي ائسي اتي سوکير بندن وارسين رهي هوئي هئ جسکو مهين ٻڌي ڪي سواءِ ديک و جان پي نهين سڪتي هئ. جيئي آج ڪله ڪي سائنس والي سوکير وستونون ڪو پاورفل گلاس دواران ديک سڪتي هئ. ساذارڻ ريت سين نهين ديک سڪتي. ائسي سوکير پڙڪي ڪي شڪتي دواران ان سوکير بندنون ڪو ديک سڪتي و مهين ٻڌي دواران جان سڪتي هئ. اگر اوپر اوپر ڪي روپ سين ديکي تو نه ديکني و جانني ڪي ڪارڻ وه اپني ڪو بندن مڪت هين سمجهتي رهتي هئ. برهما باپ نين ائسي سوکير سهارا چيڪ ڪيئي. سڀ سين زياده سهارا دو پرڪار ڪا ديکا-

ايڪ اتي سوکير سوروپ ڪسي نه ڪسي شيوا ڪي ساڻي ڪا سوکير سهارا ديکا. اسر پي انيڪ پرڪار ديکي. شيوا ڪي سهيوگي هوني ڪي ڪارڻ، شيوا ۾ ورتي ڪرني ڪي نمت بني هوئي هوني ڪي ڪارڻ يا وشيش ڪوئي وشيشنا، وشيش گڻ هوني ڪي ڪارڻ، وشيش ڪوئي سنسڪار ملني ڪي ڪارڻ و سميه پرت سميه ڪوئي ايڪسترا مدد ديني ڪي ڪارڻ، ائسي ڪارڻون سين روپ شيوا ڪا ساڻي هئ، سهيوگي هئ ليکن وشيش جهڪاءُ هوني ڪي ڪارڻ سوکير لڱاءُ ڪا روپ بنتا جاتا هئ. اسڪا پريڻام ڪيا هوتا هئ، يه پوڻ جاتي هئ ڪ يه باپ ڪي دين هئ. سمجهتي هئ يه بهت اڇا سهيوگي هئ. اڇا وشيشنا سوروپ هئ. گڻوان هئ. ليکن سميه پرت سميه باپ نين ائسا اڇا بنايا هئ، يه پوڻ جاتا هئ. سنڪلپ ماتر پي ڪسي آتما ڪي طرف ٻڌي ڪا جهڪاءُ هئ تو وه جهڪاءُ سهارا بن جاتا هئ. تو ساڪار روپ ۾ سهيوگي هوني ڪي ڪارڻ سميه پر باپ ڪي بدلي پهلي وه ياد آئينگا. دو چار منٽ پي اگر استول سهارا سمرتي ۾ آيا تو باپ

ڪا سهارا اُس سميہ ياد هونگا؟ دوسري بات اُگر دو چار منٽ ڪي ليئي پي ياد ڪي ياترا ڪا لڻڪ ٿوٽ ڪيا تو ٿوٽني ڪي باد جوڙني ڪي ڦر محنت ڪرني پرينگي. ڪيونڪ نرنتر ۾ اُنتر پر ڪيانان! دل ۾ ڊلارام ڪي بدلي اؤر ڪسي ڪي طرف ڪسي پي ڪارڻ سين دل ڪا جھڪاءُ هوتا هئ. اِس سين بات ڪرنا اچا لڳتا هئ. اِس سين بئنا اچا لڳتا هئ ”اِسي سين هين“، شبد معنيٰ دال ۾ ڪالا هئ. ”اِسي سين هين“ ڪا خيال آيا معنيٰ هينتا آئي. اُٿسي تو سڀ اچي لڳتي هئ ليڪن اِس سين زياده اچا لڳتا هئ! سڀ سين روحاني سنيهه رکنا، بولنا يا شيوا ۾ سهيوگ ليٺا وا دينا وهه دوسري بات هئ. وشيشتا ديو، گُڻ ديو ليڪن اِسي ڪا هين يهه گُڻ بهت اچا هئ، يهه بيچ ۾ نه لائو. يهه ”هين“ شبد گزبڙ ڪرنا هئ. اِسڪو هين لڱاءُ ڪها جاتا هئ. ڦر چاهي ٻاهر ڪا روپ شيوا هو، ڪيان هو، يوگ هو، ليڪن جب اِسي سين ”هين“ يوگ ڪرنا هئ، اِسڪا هين يوگ اچا هئ! يهه ”هين“ شبد نهين آنا چاهيئي. يي هين شيوا ۾ سهيوگي هو سڪتا هئ. يي هين ساڻي چاهيئي.... تو سمجها لڱاءُ ڪي نشاني ڪيا هئ! اِس ليئي يهه ”هين“ نڪال دو. سڀي اچي هئ. وشيشتا ديو. سهيوگي بنو پي، بنائو پي ليڪن پهلي ٿورا هوتا هئ ڦر ٻڌتي ٻڌتي وڪرال روپ هو جاتا هئ. ڦر خد هين اِس سين نڪلنا چاهتي تو نڪل نهين سڪتي. ڪيونڪ پڪا ڏاڳا هو جاتا هئ. پهلي بهت سوڪير هوتا ڦر پڪا هو جاتا هئ تو ٿوٽنا مشڪل هو جاتا. سهارا ايڪ باپ هئ. ڪوئي منش آتما سهارا نهين هئ. باپ ڪسڪو پي سهيوگي نمت بناتا هئ ليڪن بناني والي ڪو نهين پوٽو. باپ نين بنايا هئ. باپ بيچ ۾ آني سين جهان باپ هونگا وهان باپ نهين! باپ بيچ سين نڪل جاتا تو باپ هوتا هئ. تو ايڪ بات هئ يهه سهارا ڪي.

دوسري بات - ڪوئي نه ڪوئي ساڪار ساذنون ڪو سهارا بنايا هئ. ساذن هئ تو شيوا هئ. ساذن ۾ ٿورا نيچي اوپر هون تو شيوا پي نيچي اوپر هوئي. ساذنون ڪو ڪاريه ۾ لڱانا وهه اَلگ بات هئ. ليڪن ساذنون ڪي وِس هو شيوا ڪرنا، يهه هئ ساذنون ڪو سهارا بنانا. ساذن شيوا ڪي ورڌي ڪي ليئي هئ. اِس ليئي اُن ساذنون ڪو اُسي پرماڻ ڪاريه ۾ لائو. ساذنون ڪو آڌار نهين بنائو. آڌار ايڪ باپ هئ. ساذن تو وناشي هئ. وناشي ساذنون ڪو آڌار بنانا اَرقات جئسي ساذن وناشي هئ وئسي اِستتي پي ڪي بهت اونچي ڪي بيچ ڪي، ڪي نيچي ڪي بدلتي رهينگي. اوناشي ايڪ رس اِستتي نهين رهينگي. تو دوسري بات وناشي ساذنون ڪو سهارا، آڌار نهين سمجهو. يهه نمت ماتر هئ. شيوا ڪي پرت هئ. شيوا اَرٿ ڪاريه ۾ لڱايا اؤر نياري. ساذنون ڪي آڪرڻ ۾ من آڪرڻ نهين هونا چاهيئي. تو يهه دو پرڪار ڪي سهارا سوڪير روپ ۾ آڌار بنا هون ديو. جب ڪرمايت اوستا هوني هئ تو هر ويڪتي، وستو، ڪرم ڪي ٻنڌن سين اَتيت هونا، نياري هونا اِسڪو هين ڪرمايت اوستا ڪهتي هئ. ڪرمايت معنيٰ ڪرم سين نياري هو جانا نهين. ڪرم ڪي ٻنڌن سين نياري. نياري بن ڪر ڪرم ڪرنا اَرقات ڪرم سين نياري. ڪرمايت اوستا اَرقات ٻنڌن مُڪت، يوگ يُڪت، جيون مُڪت اوستا!

اؤر وشيش بات يهه ديو ڪي سميہ پرت سميہ پرڪني ڪي شڪتي ۾ ڪئين بچي ڪمزور هو جاتي هئ. پرڪ نهين سڪتي هئ. اِس ليئي دوڪا ڪاءِ ليتي هئ. پرڪني ڪي شڪتي ڪمزور هوني ڪا ڪارڻ هئ ٻڌي ڪي لڱن ايڪاگر نهين هئ. جهان ايڪاگر تا هئ وهان پرڪني ڪي شڪتي ستهه هين ٻڌتي هئ. ايڪاگر تا اَرقات ايڪ باپ ڪي سات سدا لڱن ۾ مڱن رهنا. ايڪاگر تا ڪي نشاني سدا اُڙتي ڪلا ڪي اُنيوتي ڪي ايڪ رس اِستتي هونگي. ايڪ رس ڪا اَرٿ يهه نهين ڪ وهي رفتار هو تو ايڪ رس هئ. ايڪ رس اَرقات سدا اُڙتي ڪلا ڪي محسوستا رهي. اِسپر ايڪ رس.

جو ڪلهه ٿا اُس سين آڇ پر سينٽيج ۾ ورڌي ڪا اُنيو ڪري. اِڪو ڪها جاتا هئ اُڙ تي ڪلا. تو سُو اُنئي ڪي ليئي، شيوا ڪي اُنئي ڪي ليئي پر ڪني ڪي شڪتي بهت آوشيڪ هئ. پر ڪني ڪي شڪتي ڪمزور هوني ڪي ڪارڻ اُپني ڪمزوري ڪو ڪمزوري نهين سمجهتي هئ. اُڙ هيئن اُپني ڪمزوري ڪو ڇپائي ڪي ليئي يا سڌ ڪرينگي يا ضد ڪرينگي. يهه دو باتين ڇپائي ڪا وشيش ساڌن هئ. اُندر ۾ ڪي محسوس پي هونگا ليڪن ڦر پي پوري پر ڪني ڪي شڪتي نه هوني ڪي ڪارڻ اُپني ڪو سڌا رائيٽ اُڙ هوشيار سڌ ڪرينگي. سمجها! ڪرماتيت تو بننا هئ نان. نمبر تو ليئا هئ نان. اِس ليئي چيڪ ڪرو. اُچي طرح سين يوگ يڪت بن پر ڪني ڪي شڪتي ڌارڻ ڪرو. ايڪاگر ٻڌي بن ڪر ڪي ڦر چيڪ ڪرو. تو جو پي سو ڪير ڪمي هونگي وهه سپشت روپ ۾ دڪائي دينگي. اُتسا نه هو جو آپ سمجهو مئن بهت رائيٽ، بهت اُچي چل رهي هون. ڪرماتيت مئن هيئن بنونگي اُڙ جب سميه آوي تو يهه سو ڪير ٻنڌن اُڙ تي نه ديوي. اُپني طرف ڪينچ ليوي. ڦر سميه پر ڪيا ڪرينگي؟ ٻنڌا هون وِڪتي اگر اُڙ نا چاهي تو اُڙينگا وا نيچي آ جائينگا! تو يهه سو ڪير ٻنڌن سميه پر نمبر ليني ۾ وا ساڻ چلني ۾ وا ايورريڊي بنني ۾ ٻنڌن نه بن جائي. اِس ليئي برهما باپ چيڪ ڪر رهي ٿي. جسڪو يهه سهارو سمجهتي هئ وهه سهارا نهين هئ ليڪن يهه رايِل ڏاڳا هئ. جسسي سوني هرڻ ڪا مثال هئ نان. سينا ڪو ڪهان لي گيا! تو سونا هرڻ يهه ٻنڌن هئ. اِڪو سونا سمجهنا معنيٰ اُپني سرپشت پاڳيه ڪو ڪونا. سونا نهين هئ ڪونا هئ. رام ڪو ڪويا، اشوڪ واڻڪا ڪو ڪويا.

برهما باپ ڪا بچون سين وشيش پيار هئ اِس ليئي برهما باپ سڌا بچون ڪو اُپني سمان ايورريڊي ٻنڌن مُڪت ديڪني چاهتي هئ. ٻنڌن مُڪت ڪا هيئن نظارا ديڪا نان! ڪتني ۾ ايورريڊي هون! ڪسي ڪي ٻنڌن ۾ ٻنڌا! ڪوئي ياد آيا ڪ فلاڻي ڪهان هئ! فلاڻي شيوا ڪي ساڻي هئ. ياد آيا؟ تو ايورريڊي ڪا پارٽ ڪرماتيت اِستيچ ڪا پارٽ ديڪا نان! جتنا هيئن بچون سين اُتي پيار رها اُتنا هيئن پيارا اُڙ نيارا ديڪا نان! ٻلاوا آيا اُڙ گيا. نهين تو سڀ سين زياده بچون سين پيار برهما ڪا رها نان! جتنا پيارا اُتنا نيارا. ڪنارا ڪرنا ديڪ ليئا نان. ڪوئي پي چيز اُتو پوچن جب تيار هو جاتا هئ تو ڪنارا چور ديتا هئ نان! تو سمپورڻ هونا اَرڻات ڪنارا چورنا. ڪنارا چورنا معنيٰ ڪناري هو گئي. سهارا ايڪ هيئن اونا شي سهارا هئ. نه ويڪتي ڪو، نه وئيو وا وستو ڪو سهارا بنائو. اِڪو هيئن ڪهتي هئ ڪرماتيت. ڇپائو ڪي نهين. ڇپائي سين اُڙ ورڌي ڪو پاتا جاتا هئ. بات ٻڙي نهين هوتي. ليڪن جتنا ڇپاتي هئ اُتنا بات ڪو ٻڙا ڪرتي هئ. جتنا اُپني ڪو رائيٽ سڌ ڪرني ڪا پريتن ڪرتي هئ اُتنا بات ڪو ٻڌاتي هئ. جتنا ضد ڪرتي هئ اُتنا بات ٻڌاتي هئ. اِس ليئي بات ڪو نه ٻڙاءِ ڪر چوڻي روپ سين هيئن سماپت ڪرو تو سهج هونگا اُڙ خوشي هونگي. يهه بات هوئي، يهه پي پار ڪيئا، اِس پي وجئي بني تو يهه خوشي هونگي. سمجها! وديشي ڪرماتيت اوستا ڪو پاني والي اُمنگ اُتساه والي هئ نان! تو ڊبل وديشي بچون ڪو برهما باپ وشيش سو ڪير پالنا دي رهي هئ. يهه پيار ڪي پالنا هئ. سڪيا ساوڌاني نهين. سمجها! پيار ڪي پالنا هئ. ڪيونڪ برهما باپ نين آپ بچون ڪو وشيش آواهن سين پئدا ڪيئا. برهما ڪي سنڪلپ سين آپ پئدا هوئي هو. ڪهتي هئ نان برهما نين سنڪلپ سين سرشتي رچي. برهما ڪي سنڪلپ سين يهه برهمڻون ڪي اِتني سرشتي رچ گئي نان. تو برهما ڪي سنڪلپ سين آواهن سين رچي هوئي وشيش اُتمائين هو. لاڏلي هو گئي نان. برهما باپ سمجهتي هئ ڪ يهه فاست پرشارت ڪر فرست آني ڪي اُمنگ اُتساه والي هئ. وديشي بچون ڪي وشيشٿائون سين وشيش شرنگهار ڪرني ڪي باتين چل رهي هئ. پرشن پي ڪرينگي، ڦر پي سمجهينگي پي جلدي، وشيش سمجهدار هو.

اِس ليئي باپ اپني سمان سڀ پنڌننن سين نياري اؤر پياري بنني ڪي ليئي اِشارا دي رهي هئ. اُٿسي نهين ڪ جو سامني هئ انهن ڪو بٽاءِ رهي هئ. سڀي بچون ڪو بٽاءِ رهي هئ. باپ ڪي آڱي سڌا سڀي برهمڻ بچي چاهي ديش ڪي چاهي وديش ڪي سڀ هئ. اچا آڇ روح رهاڻ ڪر رهي هئ. سُنيا نان اڱلي ورش سين اِس ورش ڪي رزلت بهت اچي هئ. اِس سين سڌ هئ ڪ ورڌي ڪو پاني والي هئ. اُڙتي ڪلا ۾ جاني والي آتمائين هو. جسڪو يوگيم ديڪا جاتا هئ اُنڪو سمپورڻ يوگي بناني ڪا اِشارا ديٿا جاتا هئ. اچا.

سڌا ڪرم پنڌن مڪت، يوگ يڪت آتمائون ڪو سڌا ايڪ باپ ڪو سهارا بناني والي بچون ڪو. سڌا سوڪيم ڪمزوريون سين پي ڪنارا ڪرني والي بچون ڪو. سڌا ايڪاگرٿا دواران پرڪني ڪي شڪتياشي بچون ڪو. سڌا ويڪتي وا وستو ڪي وناشي سهارني سين ڪناري ڪرني والي بچون ڪو اُٿسي باپ سمان جيون مڪت ڪرماتيت اِستتي ۾ اِستت رهندي والي وشيش بچون ڪو باپ دادا ڪا يادپيار اؤر نمستي.

نرمل شاننا دادني سين:- سڌا باپ ڪي ساٿ رهندي والي تو هئ هين. جو آدي سين باپ ڪي سنگ سنگ چل رهي هئ، انهن ڪا سڌا ساٿ ڪا اُنيو ڪي پي ڪم هو نهين سڪتا. بچپن ڪا واعداءِ هئ. تو سڌا ساٿ هئ اؤر سڌا ساٿ چلينگي. تو سڌا ڪا واعداءِ ڪهو يا وردان ڪهو، ملا هوئا هئ. ڦر پي جيئي باپ پريت ڪي ريت نياني اويڪت سين ويڪت روپ ۾ آتي هئ وئسي بچي پي پريت ڪي ريت نياني ڪي ليئي پهونچ جاتي هئ. اُٿسي هئ نان! سنڪلپ ۾ تو ڪيا ليڪن سوڀن ۾ پي، جسڪو سبڪانئيس ڪهني هئ.... اِس اِستتي ۾ پي باپ ڪا ساٿ ڪي چوٽ نهين سڪتا. اِتنا پڪا سنڀنڌ جٿا هوئا هئ. ڪتني جنمون ڪا سنڀنڌ هئ. پوري ڪلپ ڪا هئ. سنڀنڌ اِس جنم ڪي حساب سين پورا ڪلپ رهينگا. يهه تو اُنتر جنم ۾ ڪوئي ڪوئي بچي شيوا ڪي ليئي ڪهان ڪهان بکر گئي هئ. جيئي يهه لوگ وديش ۾ پهونچ گئي، آپ لوگ سنڌ ۾ پهونچ گئي. ڪوئي ڪهان پهونچي. اکر يهه وديش ۾ نهين پهونچتي تو اِتني سينئر ڪئسي ڪلتي. اچا سڌا ساٿ رهندي والي، ساٿ ڪا واعداءِ نياني والي پردادي هو! باپ دادا بچون ڪي شيوا ڪا اُمنگ اُتساه ديڪ خوش هوتي هئ. ورداني آتمائين بني هو. اُپي سين ديڪو پيڙ لگني شروع هو گئي هئ. جب اؤر ورڌي هونگي تو ڪتني پيڙ هونگي. يهه ورداني روپ ڪي وشيشنا ڪي نينو پڙ رهي هئ. جب پيڙ هو جائي ڦر ڪيا ڪرينگي. وردان دينگي، درشتي دينگي. يهان سين هين چئنن مورتين پرسڌ هونگي. جيئي شروع ۾ آپ لوگون ڪو سڀ ديويان ديويان ڪهني ٿي.... اُنٽ ۾ پي پهچان ڪر ديويان ديويان ڪرينگي. ”جئ ديوي، جئ ديوي“ يهان سين هين شروع هو جائينگا. اچا!

وردان - ايشوريه وڌان ڪو سمجھ وڌي سين سڌي پراپت ڪرني والي فرسٽ ڊويزن

ڪي اڌڪاري پڙ

ايڪ قدم ڪي همٿ تو پدم قدمون ڪي مدد، ڊراما ۾ اِس وڌان ڪي وڌي نوڌي هوئي هئ. اکر يهه وڌي، وڌان ۾ نهين هوتي تو سڀي وشو ڪا پهلا راجا بن جاتي. نمبروار بنني ڪا وڌان اِس وڌي ڪي ڪارڻ هين بنتا هئ. تو جتنا چاهي همٿ رکو اؤر مدد لو. چاهي سرينڊر هو، چاهي پرورتي والي هو، اڌڪار سمان هئ ليڪن وڌي سين سڌي هئ. اِس ايشوريه وڌان ڪو سمجھ ابليلي پن ڪي ليلا ڪو سماپت ڪرو تو فرسٽ ڊويزن ڪا اڌڪار مل جائينگا.

سلوگن - سنڪلپ ڪي عزاني ڪي پرت ايڪانامي ڪي اوتار بنو.